

VINTERSILDUNDERSØKELSER I 1972

[Winter herring investigations in 1972]

Av

OLAV DRAGESUND, OLE BJERKE og GUNNLEIV SANGOLT
Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

ABSTRACT

DRAGESUND, O., BJERKE, O. and SANGOLT, G. 1972. Vintersildundersøkelser i 1972. [Winter herring investigations in 1972.] *Fiskets Gang*, 58: 732—744.

Agreement was reached at an extraordinary NEAFC meeting in Moscow in December 1971 by Island, Norway and USSR of a total ban for 1972 on fishing for adult Norwegian spring spawning herring, except for a restricted fishery in connection with scientific investigations.

In order to trace the distribution and migration of winter herring R.V. «Johan Hjort» (6 January—2 February and 2—13 March) and M.S. «Havdrøn» (10—20 January) were used. In addition five commercial purse seiners were chartered from 17 January to 11 March by the Norwegian government.

Observers from the Institute of marine research were on board two of the purse seiners and joint surveys were carried out throughout the season. During the surveys radio communication between ships was maintained twice a day to report the observations made. The purse seiners were allowed to fish for biological sampling according to instruction given by the Director of fisheries.

However, no herring were recorded with sonar and echo sounder, and the purse seiners did not catch any herring. It was concluded that only insignificant number of adult herring approached the Norwegian coast for spawning in 1972. Occasionally spawning herring were caught by set nets at different places along the coast from Stad to Lofoten. They were mainly herring of the Norwegian spring spawning type. The investigations indicate that the spawning stock is at a very low level.

INNLEDNING

I samsvar med uttalelse fra Havforskningsinstituttet gikk Fiskeridirektøren inn for at det skulle etableres et totalforbud mot fangst av vintersild i 1972, men med adgang til å dispensere for et mindre kvantum for å gjennomføre nødvendige vitenskapelige undersøkelser for å få en oversikt over bestanden og dens vandringer.

Spørsmålet om regulering av vintersildfisket ble drøftet med fiskernes organisasjoner som anbefalte at en burde innføre et generelt forbud mot fangst av vintersild i 1972.

Etter initiativ fra norsk side ble det under et ekstraordinært møte i Kommisjonen for fisket i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) i Moskva, desember 1971, oppnådd enighet mellom Norge, Island og Sovjetunionen om regulering av fisket av Atlantiskandisk sild i 1972. Ifølge *artikkel 1* skulle fiske av den kjønnsmodne del av norsk vårgytende sild være

forbudt med unntak for fiske i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser.

I samråd med Havforskningsinstituttet foreslo Fiskeridirektøren at fem ringnotsnurperne skulle leies til et forsøksfiske under vintersildsesongen, og at snurperne skulle få anledning til å fiske et kvantum på inntil ca. 10000 hl for prøvetaking fordelt over sesongen etter nærmere instruks. Havforskningsinstituttet skulle ha observatører ombord i to av fartøyene, og alle fartøyenes leite- og fangstvirksomhet skulle ledes fra et hovedfartøy (F/F «Johan Hjort», så lenge den var på feltet), og som de skulle stå i kontakt med daglig. Det var også planen at M/S «Havdrøn» skulle være med i undersøkelsene i første del av perioden.

UNDERSØKELSENE

De opplysninger en hadde om gyteinnsiget i 1971 (Devold, personlig meddelelse) tydet på at silda vandret sørover fra beiteområdet vest for Spitsbergen—Bjørnøya mot norskekysten og fulgte eggakanten videre sørover til Mørefeltene. Allerede første dagene av januar kom det melding fra hjemmefiskere på Smøla at de hadde fått storsild i garn ved Veidholmen. Da «Johan Hjort» kom til feltet 6. januar og «Havdrøn» den 10. januar, var oppgaven først å undersøke om det var kommet storsild inn til kysten på strekningen Stad—Træna (Fig. 1). F/F «G. O. Sars»s kurs nordover langs eggakanten på vei til loddefeltet (10.—12. januar) er også satt av på Fig. 1. Undersøkelsene viste at det ikke var kommet sild inn til kysten 6.—16. januar.

De fem snurperne som ble tatt ut til å drive forsøksfiske etter vintersild var: «Krossfjord», «Sjannøy», «Rødving», «Viknabuen» og «Trænabanken». Båtene kom til Kristiansund N. den 17. januar, og det ble holdt møte med skipperne og basene fra snurperne. Tilstede fra Fiskeridirektoratet var: Olav Dragesund, Vermund Dahl, Gunnleiv Sangolt og Ole Bjerke. Opplegget for undersøkelsene ble diskutert, og det ble bestemt at fartøyene skulle avsøke hver sin del av kysten etter følgende plan: «Sjannøy»: Ona-Storbåen, «Rødving»: Skalmen—Vingleia, «Trænabanken»: Haugjegla—Halten, «Viknabuen»: Kya-Træna og «Krossfjord»: Ytre område mellom Bøfølgingen—Halten.

Fig. 1. Kurser og stasjoner. 1) «G. O. Sars» 10.–12. januar, 2) «Johan Hjort» 6.–16. januar, 3) «Havdrøn» 10.–16. januar. Åpne sirkler angir hydrografiske stasjoner og åpne firkanter bruntrålstasjoner. [Survey routes and grid of stations. 1) «G. O. Sars» 10–12 January, 2) «Johan Hjort» 6–16 January, 3) «Havdrøn» 10–16 January. Open circles indicate hydrographic stations and open squares bottom trawl stations].

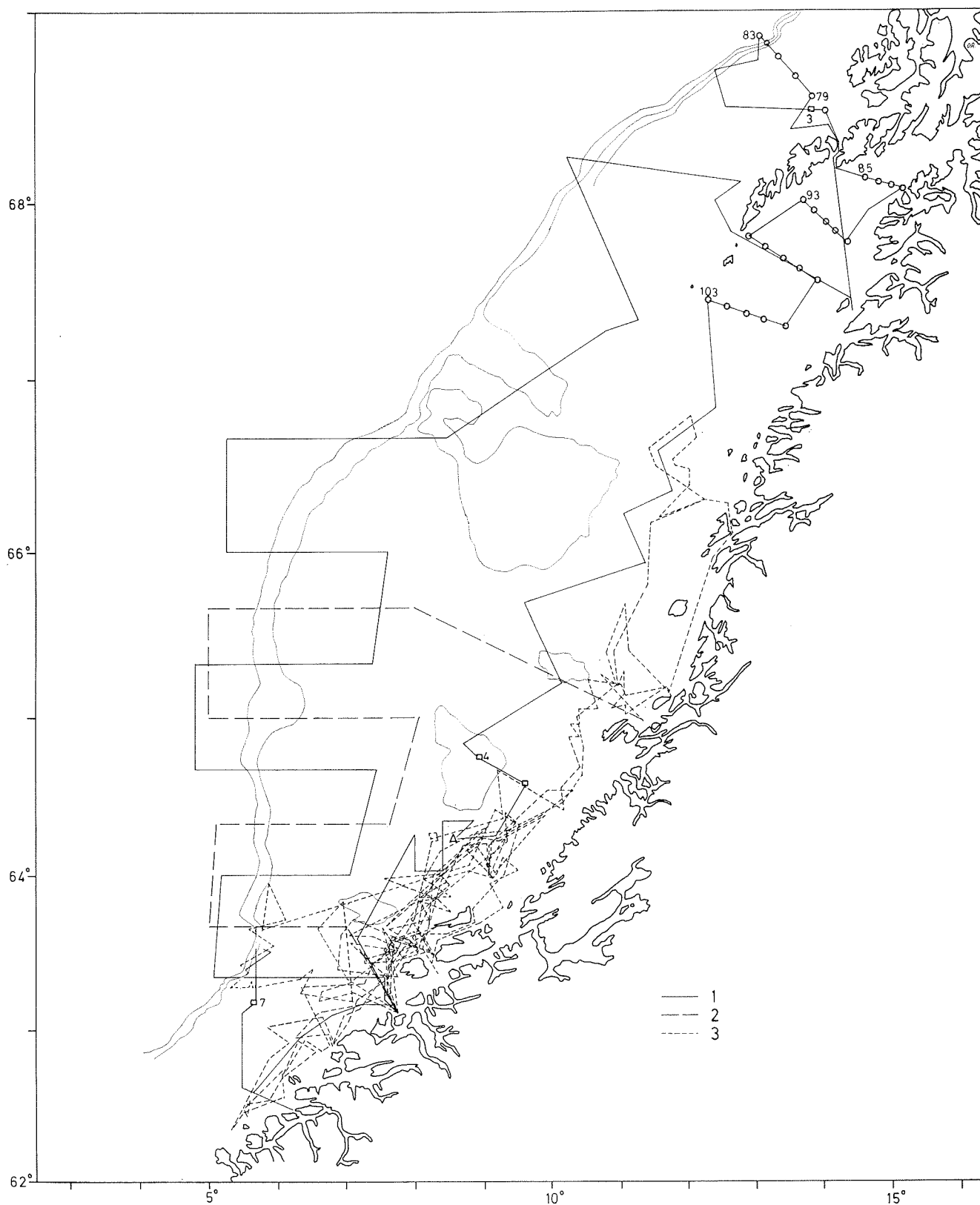

Fig. 2. Kurser og stasjoner. 1) «Johan Hjort» 17.—30. januar. 2) «Havdrøn» 17.—20. januar, 3) snurpefartøyene 17.—30. januar. Åpne firkanter angir bunntrawlstasjoner. [Survey routes and grid of stations, 1) «Johan Hjort» 17—30 January, 2) «Havdrøn» 17—20 January, 3) the purse seiners 17—30 January. Open squares indicate bottom trawl stations].

G. Sangolt gikk ombord i «Krossfjord» og O. Bjerke om bord i «Viknabuen». De var begge med de samme fartøyene under hele forsøket. V. Dahl var ombord i «Havdrøn» som avsluttet undersøkelsene 20. januar. De utgatte kurser i tiden 17. — 29. januar er vist på Fig. 2. Heller ikke i denne perioden ble det observert sild. Temperaturen i 4 og 50 m er vist på Fig. 3 og 4.

På to møter i Kristiansund N., først den 29. januar og senere den 28. februar, der skipperne og basene fra samtlige snurpere og representantene fra Havforskningsinstituttet var tilstede, ble søkeprogrammet diskutert på nytt og justert noe. En ble enig om å utvide undersøkelsene til å gjelde hele strekningen fra Svinøy til Bremsteinen. Dette området ble praktisk talt daglig avsøkt helt frem til den 11. mars uten at det ble registrert sild (Fig. 5, 6 og 7). Også Sklinnabanken, Haltenbanken, Frøyabanken og Storegga var ofte undersøkt. På møtet den 28. februar ble det bestemt at «Viknabuen» skulle gå lenger nordover langs kysten, og fra 2. til 10. mars undersøkte den strekningen Sklinna—Vesterålen (Fig. 8). «Krossfjord» fikk i oppdrag å gå til Færøybanken, men dårlig værforhold i første halvdel av mars gjorde at den ikke kunne gå dit, og det ble til at «Krossfjord» arbeidet på de samme feltene som tidligere i sesongen. «Johan Hjort» avsluttet foreløpig sine undersøkelser den 2. februar, men kom ut på et nytt tokt den 2. mars (Jakobsen og Smestad, personlig meddelelse) og bankområdene mellom Stad og Lofoten ble igjen undersøkt (Fig. 8).

Været var særdeles godt sør for Sula hele sesongen, mens det for Namdalskysten var heller dårlige forhold i lange perioder. Tilsammen hadde båtene bare tre dager landligge på grunn av uvær. Leitefartøyene avsluttet sine undersøkelser den 11. mars.

RESULTATER OG DISKUSJON

På grunnlag av de undersøkelser som er gjort synes det å være klart at det ikke kom driv-

verdige forekomster av vintersild inn til kysten i 1972. Ingen av snurperne hadde kontakt med sild, og det ble ikke tatt fangst til tross for at snurperne var lokalkjent på de feltene de var tatt ut til å avsøke. En kan ikke utelukke at det kom sild inn til andre felter, for eks. til Færøyplataet, men meldinger fra fiskere herfra tyder ikke på at det kan ha vært sild i dette området. Heller ikke er det sannsynlig at det kom drivverdige forekomster til feltene utenfor Vesterålen og Lofoten. Det synes som om de meget små forekomster som kom inn til kysten, var spredd over et relativt stort område helt inne ved land. En av snurperne forsøkte å gå helt inn til kysten ved skjærene og fallene utenfor Smøla—Frøya for å undersøke om silda kunne stå mere konsentrert der, men det syntes ikke å være tilfelle.

Som vanlig på denne tid av året gikk det rykter om at andre fiskere hadde registrert sild på forskjellige steder. Det ble vist ved flere anledninger at disse meldingene ikke kunne være riktige. I andre tilfeller lot det seg ikke gjøre å få dem kontrollert.

Det er siden den 1. februar fanget noen få sild av industrifisktrålere og seigarnfiskere på Steinmaren, i Onarena, ved Mebotn, ved Griptaren, på Nyegga, nordvest av Frøyabanken og ved Bremsteinen. En fangst på én hl ble tatt i Onarena den 24. februar. I fjordene fra Måløydistriktet til Bremsteinen er det tatt små fangster av kjønnsmoden sild på garn. Det er samlet inn fem prøver, en fra Onarena og fire fra forskjellige steder helt inne ved kysten (Tabell 1, 2, 3 og 4).

Samtlige prøver viser at det hovedsakelig var norsk vårgytende sild som ble fanget. Det var særlig 1969- og 1968-årsklassene som dominerte, men en fant også eksemplarer av 1959-, 1960- og 1961-årsklassene. Det var et relativt stort innslag av sild av sydlig type i prøvene og en annen hurtigvoksende sild med et tilsynelatende litt annet vekstpreg enn den sydlige type. En har foreløpig valgt å kalle dem «vestlandsk» vårgytende sild (Tabell 3). Mesteparten av silda var i

Tabell 1. Prosentvis aldersfordeling av vintersild i 1972. [Age composition (in %) of Norwegian winter herring in 1972].

Sted	Dato	Antall	Alder										
			3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Onarena	24.2	98	14,3	15,3	15,3	12,2	7,1	9,2	3,1	—	9,2	4,1	10,2
Smøla	28.2	96	17,7	30,2	15,6	17,7	6,3	10,4	—	—	1,0	1,0	—
Hitra	1.3	74	35,1	24,3	17,6	9,9	2,7	5,4	—	—	2,7	4,1	—
Hitra	7.3	99	24,2	22,2	21,2	18,2	3,0	4,0	3,0	—	1,0	1,0	2,0
Veidholmen	13.3	99	50,5	21,2	9,1	7,1	1,0	4,0	1,0	—	2,0	2,0	2,0
Total		466	28,1	22,5	15,7	12,9	4,1	6,7	1,5	—	3,2	2,4	3,0

stadium V og VI, og gytingen foregikk sannsynligvis i løpet av mars måned.

Ved avsluttet tokt ble alle skipperne bedt om å

skrive en kort rapport om det inntrykk de satt igjen med etter endt undersøkelse. Disse er redigert og gjengitt nedenfor.

Tabell 2. Prosentvis lengdefordeling av vintersild i 1972. [Length composition (in %) of Norwegian winter herring in 1972].

Sted	Dato	Antall	Lengde (i cm)											
			27	-5	28	-5	29	-5	30	-5	31	-5	32	
Onarennna	24.2	100			1,0	—	2,0	3,0	1,0	3,0	5,0	3,0	6,0	
Smøla	28.2	100	—	—	—	1,0	2,0	—	5,0	6,0	7,0	5,0	9,0	
Hitra	1.3	76	—	—	5,3	—	6,6	7,9	5,3	1,3	11,8	1,3	22,4	
Hitra	7.3	100		1,0	—	—	1,0	2,0	10,0	6,0	5,0	7,0	9,0	
Veidholmen	13.3	100	1,0		2,0	1,0	9,0	9,0	16,0	14,0	6,0	6,0	10,0	
Total		476	0,2	0,2	1,5	0,4	4,0	4,2	7,6	6,3	6,7	4,6	10,7	

Sted	Dato	Antall	Lengde (i cm)									
			-5	33	-5	34	-5	35	-5	36	-5	37
Onarennna	24.2	100	11,0	10,0	15,0	9,0	4,0	4,0	6,0	10,0	5,0	2,0
Smøla	28.2	100	14,0	20,0	12,0	11,0	4,0	2,0	2,0	—	—	—
Hitra	1.3	76	9,3	5,3	6,6	9,2	—	2,7	—	1,3	2,7	
Hitra	7.3	100	13,0	10,0	11,0	7,0	6,0	8,0	1,0	1,0	1,0	1,0
Veidholmen	13.3	100	5,0	3,0	4,0	2,0	1,0	3,0	5,0	2,0	1,0	
Total		476	10,7	9,9	9,9	7,6	3,2	4,0	2,9	2,9	1,9	0,6

Tabell 3. Prosentvis fordeling av veksttyper i vintersildprøvene 1972. [Composition (in %) of growth types of Norwegian winter herring in 1972].

Sted	Dato	Antall	Type		
			Nordlig	Sydlig	«Vestlandsk vårgyter»
Onarennna	24.2	100	35,0	32,0	33,0
Smøla	28.2	100	27,0	36,0	37,0
Hitra	1.3	76	17,1	35,5	47,4
Hitra	7.3	100	15,0	25,0	60,0
Veidholmen	13.3	100	17,0	30,0	53,0
Total		476	22,8	31,5	46,0

Tabell 4. Prosentvis stadiefordeling av vintersild i 1972. [Composition (in %) of maturity stages of Norwegian winter herring in 1972].

Sted	Dato	Antall	Stadium							
			2	3	4	5	6	7	8	
Onarennna	24.2	100				31,0	67,0	2,0		
Smøla	28.2	100		1,0	4,0	90,0	4,0	1,0		
Hitra	1.3	76		9,2	64,5	18,4	3,9	1,3	2,6	
Hitra	7.3	100		1,0		47,0	47,0	3,0	2,0	
Veidholmen	13.3	100	1,0	3,0		4,0	86,0	6,0		
Total		476	0,2	2,5	11,1	39,1	43,5	2,7	0,8	

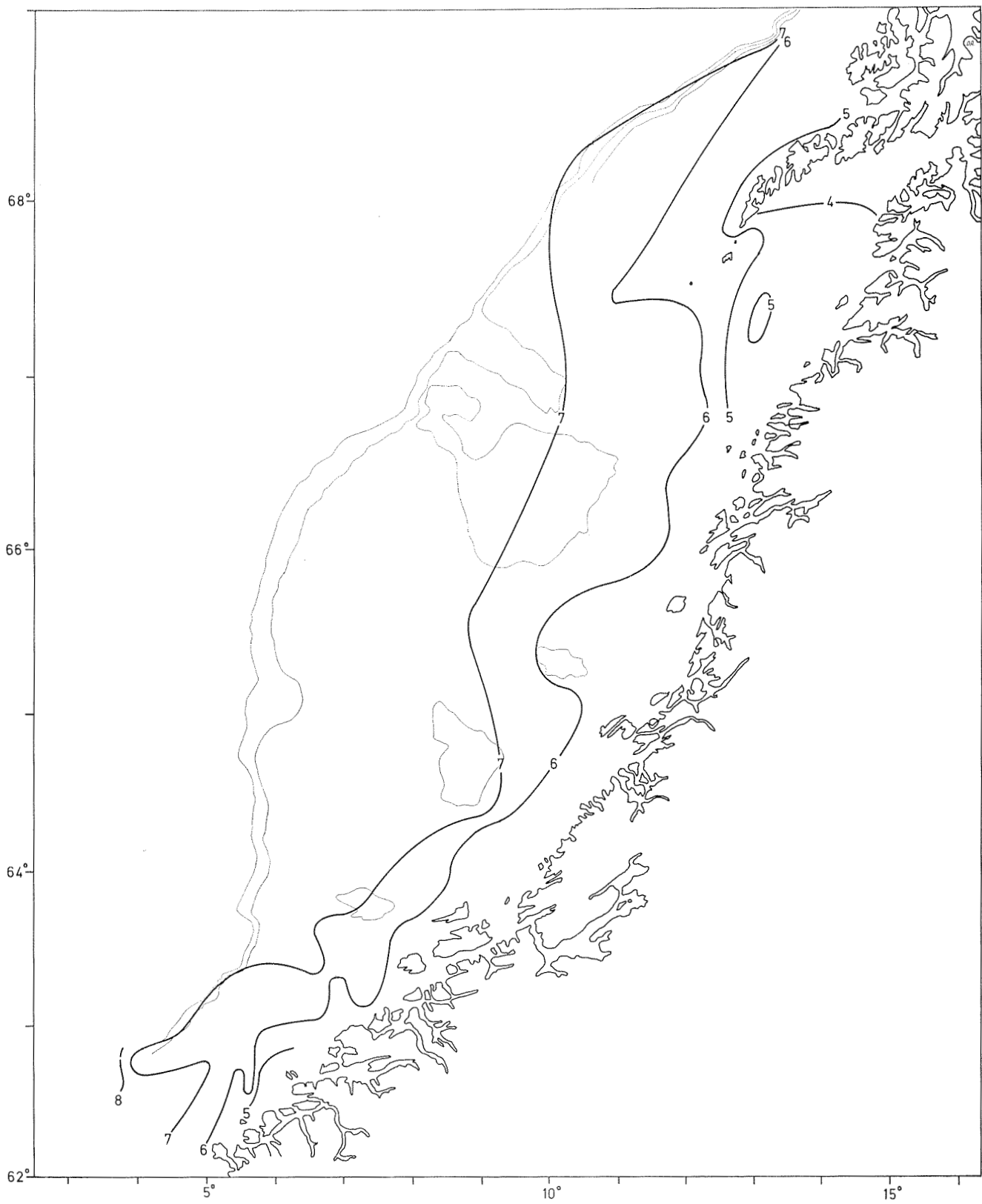

Fig. 3. Temperaturfordeling i 4 m 6.—27. januar. [Isotherms at 4 m depth 6—27 January].

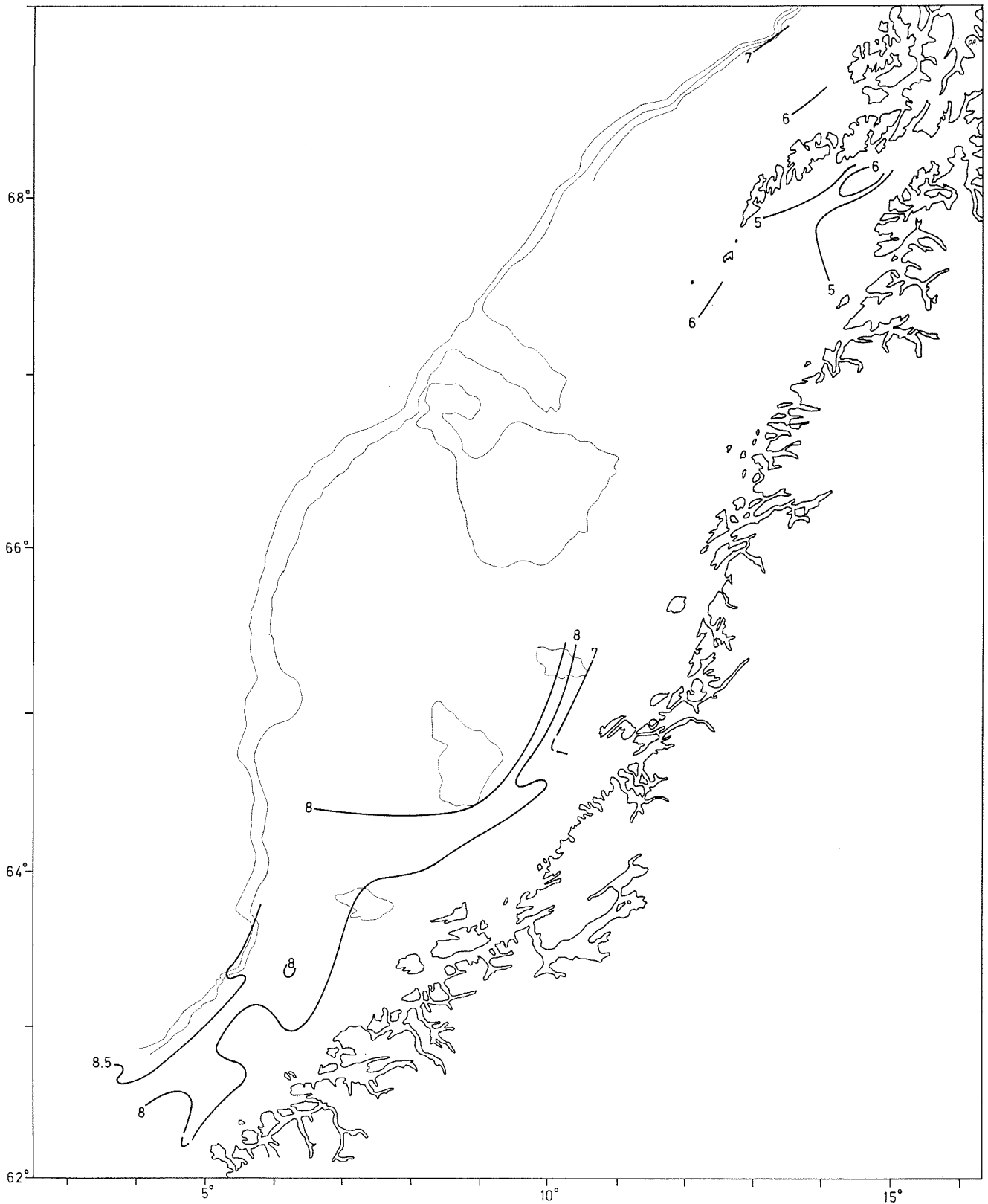

Fig. 4. Temperaturfordeling i 50 m 6.—27. januar. [Isotherms at 50 m depth 6—27 January].

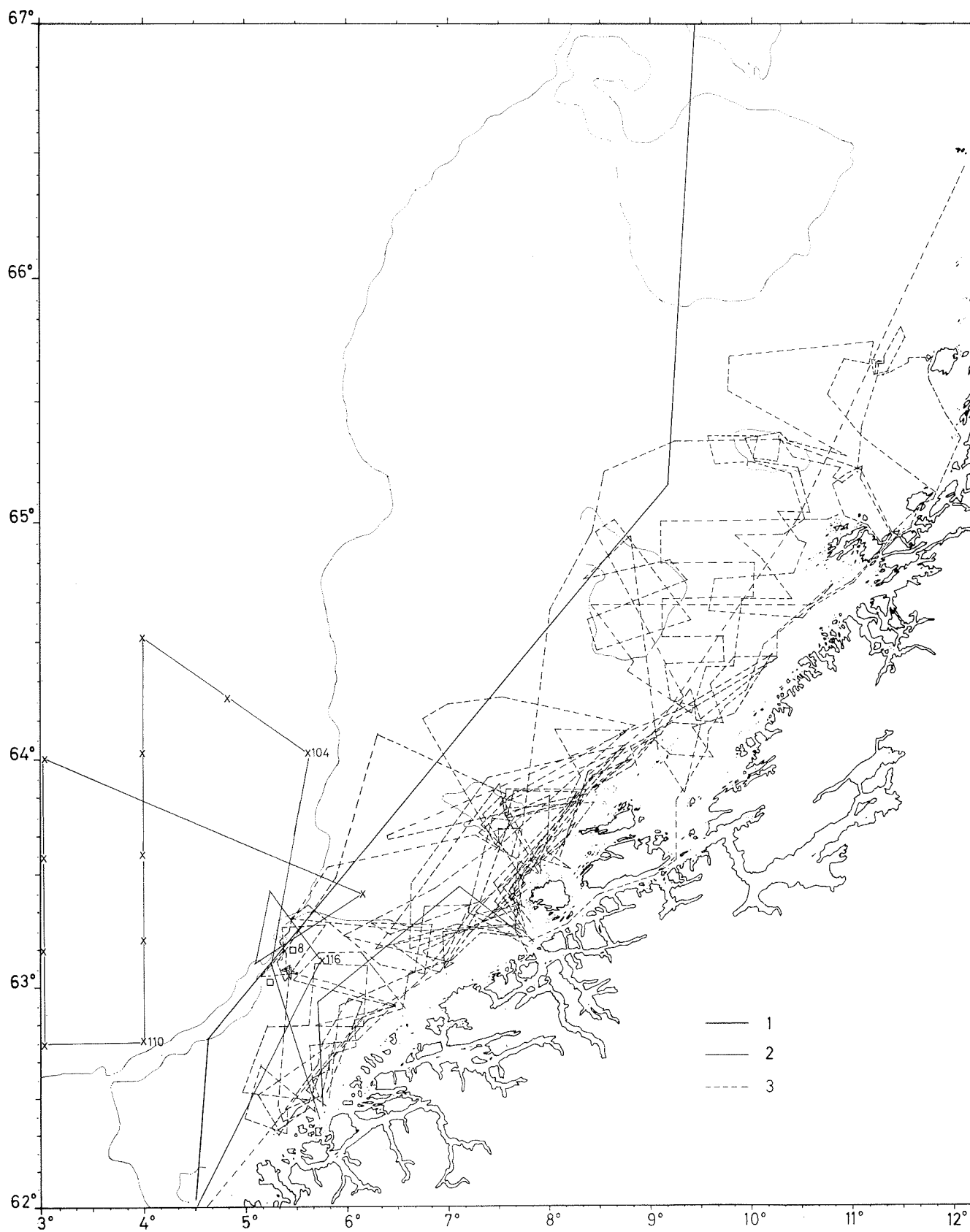

Fig. 5. Utgatte kurser. 1) «G. O. Sars» 1.—3. februar, 2) «Johan Hjort» 31. januar—2. februar, 3) snurpefartøyene 31. januar—13. februar. [Survey routes. 1) «G. O. Sars» 1—3 February, 2) «Johan Hjort» 31 January—2 February, 3) the purse seiners 31 January—13 February].

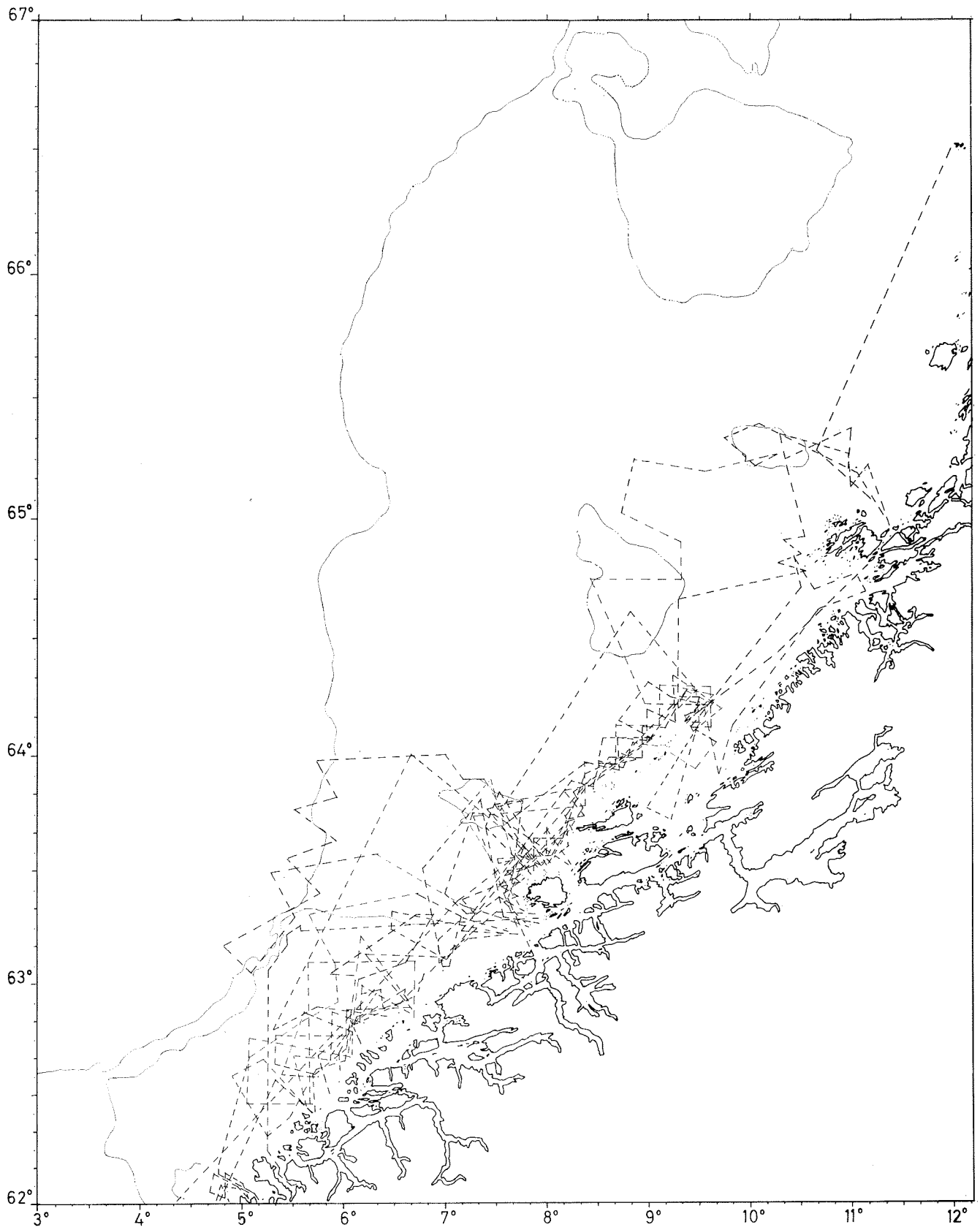

Fig. 6. Snurpefartøyenes kurser 14.—26. februar. [The survey routes of the purse seiners 14—26 February].

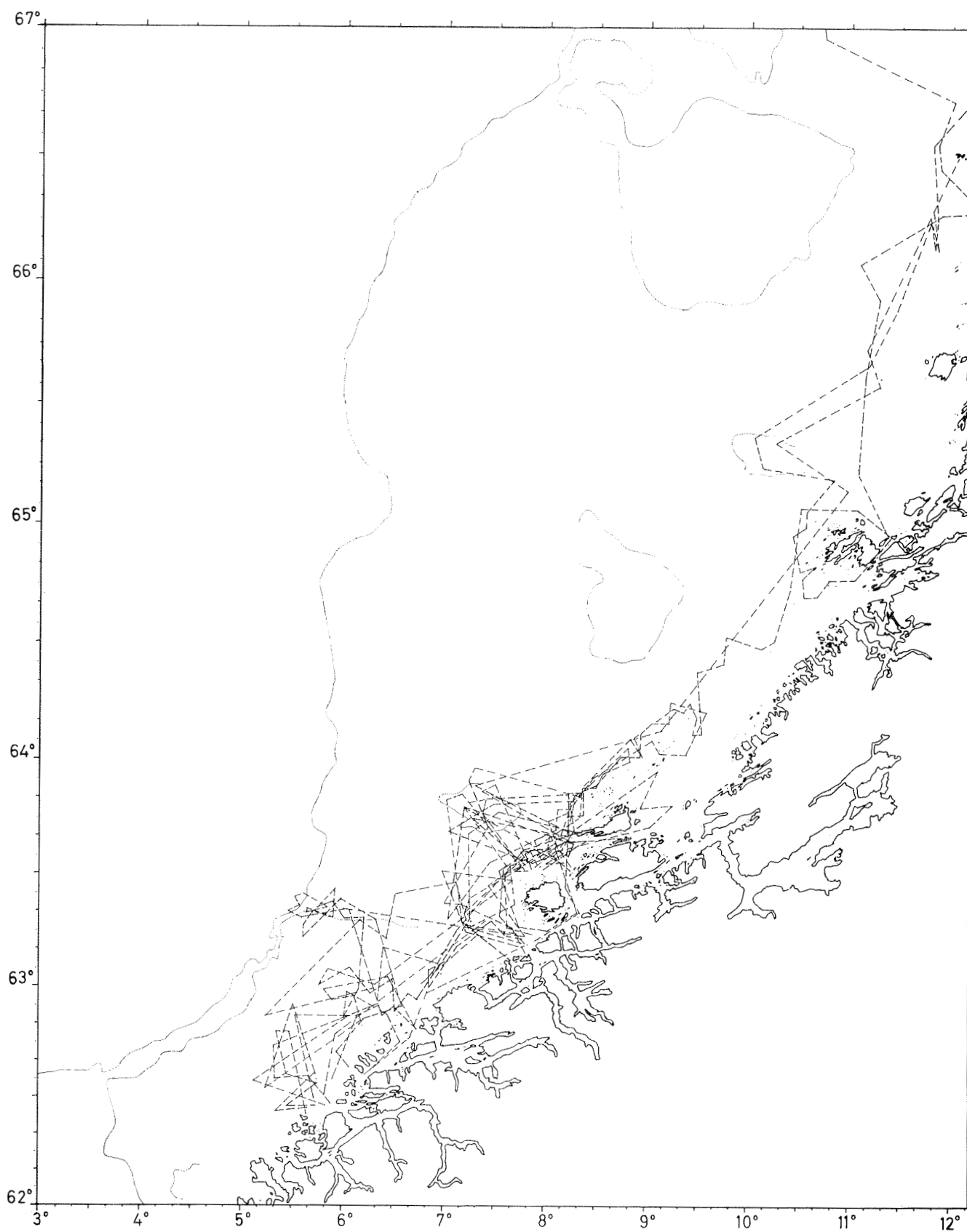

Fig. 7. Snurpefartøyenes kurser 27. februar—10. mars. [The survey routes of the purse seiners 27 February—10 March.]

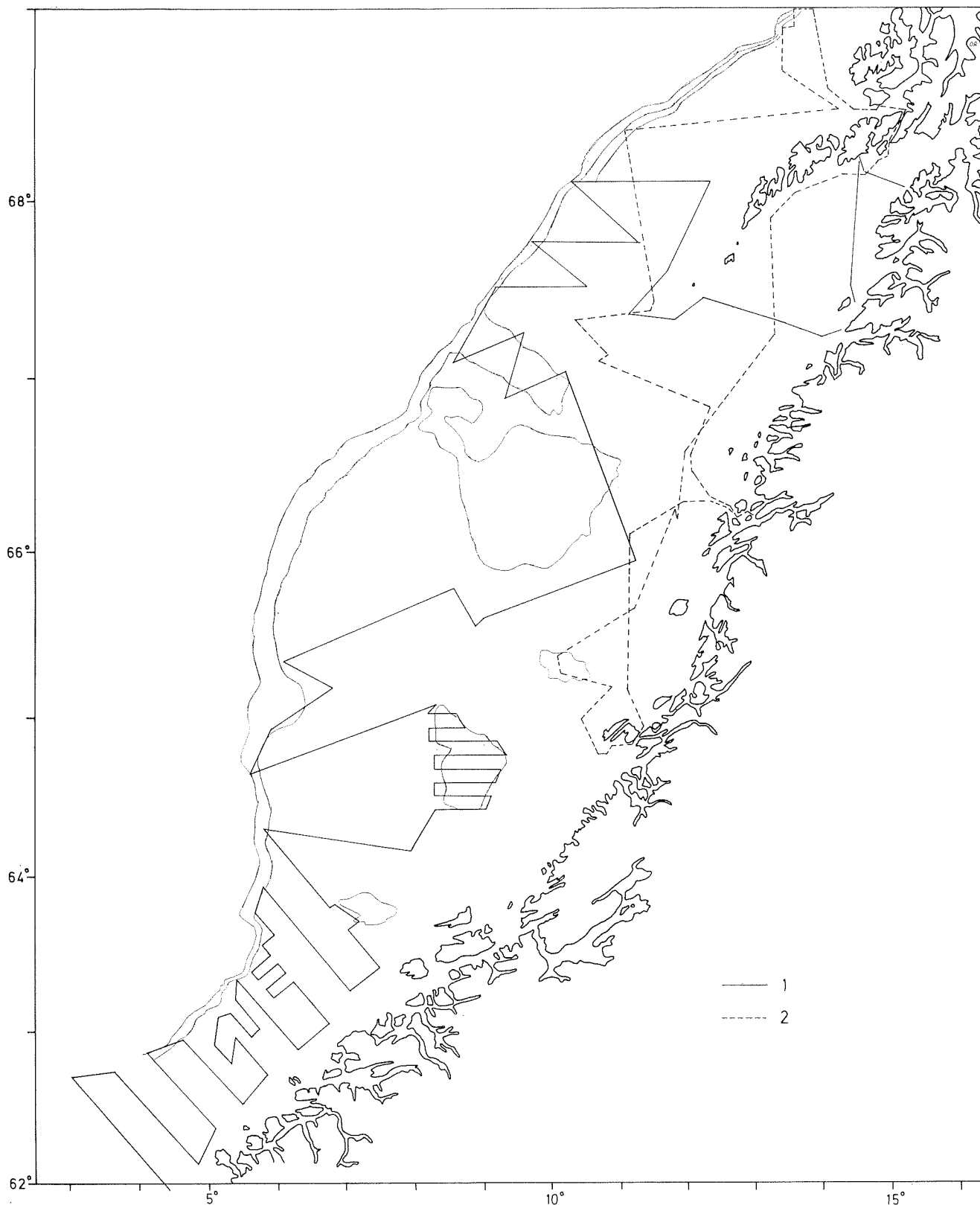

Fig. 8. Utgátte kurser. 1) «Johan Hjort» 2.—13. mars, 2) snurpefartøyet «Viknabuen» 2.—10. mars. [Survey routes. 1) «Johan Hjort» 2—13 March, 2) the purse seiner «Viknabuen» 2—10 March].

M/S «KROSSFJORD»

«Krossfjord» gikk fra Kristiansund den 18. januar kl. 0600. Den første uken var det delvis dårlig vær på de nordligste feltene når en kom et stykke ut mot eggakanten. Vi måtte derfor lete rundt på de tradisjonelle feltene fra Bøfølingen—Frøyabanken nordover til Vingleia—Halten. Men havet var «dødt», uten fugl eller andre sildesyner. Vi hadde kontakt med de andre båtene som meldte det samme. I begynnelsen av den andre uken var heller ikke værforholdene gode, men bedret seg etter hvert. Vi lette i området Haltenbanken—Halten, Vingleia—Frøyabanken til Steinmaren i sør uten å finne noe.

Tirsdag den 1. februar rapporterte en linebåt om registreringer på ekkoloddet på Steinmaren. Vi gikk til den oppgitte posisjon, var ombord i linebåten og fikk ekkogrammet av registreringene. Det var ganske svake registreringer, men vi utelukket ikke at det kunne være sild. Vi lette rundt i området uten å finne noe. Kl. 2230 var vi igjen i den oppgitte posisjon. Vi fikk noen ganske svake registreringer på ekkoloddet, men ingen asdickontakt. Vi satte ut lettboat, men registreringene var av en slik art at vi regnet ikke med at det kunne være sild. Vi gjorde et kast og kunne konstatere at det var laksesild.

De to første ukene av februar ble de vanlige feltene fra Runde til Sklinna undersøkt, men resultatet var negativt. Vi hadde god kontakt med garn-, line- og trålfiskere i området, men det var ingen som meldte om sild.

Andre halvdel av februar var mer preget av silde-rykter. Det meldtes om sild i fisken ved Fausken og sild ved Kråken. Vi undersøkte de nevnte felt en hel uke, helt sør i Hellefjorden, men uten resultat og uten å se sildesyner av noe slag. Det viste seg at registreringene var småsei. Seiregistreringer hadde vi på Frøyabanken, ved Ona, Fausken og Havfruskallen.

Den 28. februar var vi igjen samlet til møte i Kristiansund sammen med havforsker O. Dragesund for videre opplegg av programmet. Vi fikk da anledning å gå til Færøybankene hvis været tillot det. Det ble også bestemt at toktet skulle avsluttes den 11. mars.

Den første uken av mars var været på Færøybankene og ellers vest i Norskehavet dårlig så det ble ikke anledning å gå vestover. Vi ble derfor liggende på de samme feltene uten å merke sild.

Konklusjon

Opplegget for letetjenesten var god. Kommunikasjonen mellom båtene var god, og alle gikk inn for å dekke så stort område som mulig. Et stort pluss i opplegget var at båtene som var hjemmehørende på kysten der letetjenesten skulle foregå, fikk sine leteområder i hjemlig farvann. Dermed fikk de god forbindelse med fiskere som drev med andre redskaper i samme område. Dette hadde også betydning for oss som hadde det ytre bankområde å dekke, og som skulle dirigeres til de områder hvor det eventuelt kunne bli meldt om sild.

Etter de inntrykk en sitter igjen med etter en slik letesesong, er jeg overbevist om at det ikke er kommet inn drivverdige, for ikke å si registrerbare forekomster av storsild vinteren 1972.

Jeg hadde inntrykk av at garn-, line- og trålfiskerne, som drev på storsildfeltet i vinter, var av samme mening.

Skal vi i vår tid få oppleve nevneverdig storsild ved kysten, må det drastiske tiltak til. Det er ikke nok med totalfredning av stor- og vårsild, men også totalfredning av småsild.

Bergen, den 15. mars 1972

Knut Hamre

M/S «SJANNØY»

Som det vil fremgå av dagbokutdrag fra vår sildeleting med M/S «Sjannøy» i tidsrommet fra 17. januar til 10. mars d.å., har vi avsøkt de områder vi var pålagt å undersøke uten å registrere noe som kan tilsa at det har vært forekomster av vintersild på feltene. Etter vår mening kan der, mens letebåtene var ute, ikke ha kommet innsig av vintersild til feltene som er registrerbare.

Vinteren 1971 var «Sjannøy» også hele tiden på sildefeltene, og det var vi som tok den siste vintersildfangsten den sesongen. Ved sammenlikning av vårt fartøys registreringer under de tre siste vintersildsesonger må vår konklusjon bli at det nå ikke er noen stamme av vintersild igjen på disse feltene.

Garnesgrend, den 15. mars 1972

Ole Garnes

M/S «RØDVIING»

Forsøksfisket skulle begynne tirsdag den 18. januar. Da vi gikk fra Kristiansund N. kl. 1600 mandag, fikk vi høre over radio at det var sett staurkval ved Storbåen. Vi gikk ut Griphølen for kanskje var det en

sjanse å finne sild allerede på kvelden den 17. januar. Vi lette noen timer ved Storbåen, men fant ikke noe.

Tirsdag den 18. januar ble feltet Storbåen—Skalmen grundig undersøkt uten noe resultat. Selvsagt trodde vi på sild så det var bare å lete; den var sikkert her snart.

Dagene og ukene gikk. Vi trodde på nymåne og fullmåne, men nei, vi lette på alle de plasser som det er fått sild de siste to årene, og det ble grundig lett både om dagen og etter at det ble mørkt. På dette feltet var vi lokalkjent så vi kunne gå helt opp under fallgarden selv om det var mørkt. Vi hadde fint vær hele tiden fra Ramsøyfjorden og sørover så ingen muligheter gikk bort der. Den 2. februar hadde vi en kontakt på Frøyabanken, det var lite, og jeg tror det var sild, men vi fant den ikke igjen.

Den silda som er fanget på garn ved Dolmøya, og likeens den som er fått i trål ved Steinmaren—Bua-grunnen, tror jeg er av vintersilda, men det er så små forekomster at det er svært vanskelig å oppdage den selv hvor mye en leter.

Min konklusjon til slutt er: Det har ikke vært så store forekomster av vintersild at det kunne blitt noe fiske selv med en stor flåte.

Veidholmen, den 14 mars 1972

Petter Kristiansen

M/S «VIKNABUEN»

Etter at M/S «Viknabuen», som en av de fem båter var utatt til å drive leting og forsøksfiske etter vintersild 1972, gikk båten til Kristiansund N. den 17. januar.

Undertegnede var på forhånd klar over at man gikk til et betydelig redusert storsildfiske, men at fisket skulle bli i den grad redusert, trodde jeg ikke på forhånd. Etter at forsøket nå er over, må jeg dog si at jeg fremdeles er optimist og tror ikke at sildebestanden er desimert i den grad som forsøkene ga uttrykk for. Men hvor silda har tatt veien, skal jeg ikke gi meg ut på å spå noe om.

Men jeg håper og tror at våre havforskere i samarbeid med andre interesserte lands forskere vil være i stand til eventuelt å lokalisere den reduserte storsildstamme.

Storsildfisket er for oss fiskere en så viktig faktor at en ikke må slappe av når det gjelder undersøkelser av dette fisket. Dette både på norskekysten og andre tenkelige områder. Kontakten mellom forsøksbåtene samt de båter som har drevet fiske med garn og liner, skulle helt sikkert ha muliggjort registreringer. Vi-

dere har det jo tidligere vært storsild å finne i mageinnholdet på torsk og sei, men som ikke har forekommet denne vinteren.

I det området som vi har operert i, er det funnet en del sild i magen på fisk, men dette har vært vanlig feitsild eller fjordsild av blandet størrelse.

De felter M/S «Vikanbuen» har undersøkt i vinter, har jo tidligere vært de mest aktuelle når det gjelder innsig og fangsting, men etter min mening ble det kanskje vel mye konsentrert leting på samme felter uke etter uke. Det er et spørsmål om ikke letingen burde ha vært spredt over et større område, og at det nordlige felt fra Sklinna og til og med Lofoten skulle ha vært vist større oppmerksomhet. Det kan i den sammenheng nevnes at det bl.a. ved Grøna på Helgeland har vært sildesyner uten at jeg dermed vil si at det var storsild. Denne meldingen kom etter at vi hadde avsluttet undersøkelsene.

Likeså vil jeg antyde at en også kunne tatt et kryss langs eggakanten fra Skjoldryggen og nordover til Røstbanken, kanskje flere kryss i nevnte område i løpet av undersøkelsesperioden. Dette er tanker jeg har gjort meg opp etter endt tokt.

Rørvik, den 22. mars 1972

Steiner Kvalø

M/S «TRÆNABANKEN»

Vårt leteområde var mellom Haugjegla og Halten. Vi kan ikke si å ha sett sild i dette området. Vi har snakket med torsk- og seigarnfiskere i hele vårt leteområde, både mens vi var under land og ute på sjøen, men ingen har merket sild i fisken. Det eneste vi vet om er noen få sild fått i seinot ved Sula, men det var bare 4—5 stk. For Træna ble det de første dagene av mars merket sild i fisk, men det var bare noen få.

Vi har undersøkt forskjellige rykter, men det eneste vi har funnet er småsei. Når vi har sett noe som vi har vært i tvil om kunne være sild, har vi prøvet med seisnik, og hver gang fått småsei. Det har forresten vært uvanlig mye småsei å se til denne årstid å være.

Vår mening er at det ikke har vært innsig av storsild i det hele tatt. Det har vært svært lite fugl å se også. Vi har kun sett noen få staurkval.

Værforholdene har vært fine, bortsett fra de første fjorten dager da det blåste opp til stiv sydost kuling fra Vingleia til Kya.

Træna, den 11. mars 1972

Rolf Holmen